

Právnická fakulta Masarykovy univerzity

Katedra trestního práva

Bakalářská práce

Evropský zatýkací rozkaz a jeho použití v ČR

Václav Neubauer

Akademický rok 2007

“ Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma: *Evropský zatýkací rozkaz a jeho použití v ČR* zpracoval sám a uvedl jsem všechny použité prameny.“

Úvod	4
1. Evropský zatýkací rozkaz a Rámcové rozhodnutí.....	5
1.1 Historie vzniku evropského zatýkacího rozkazu.....	5
1.2 Předmět a cíle Rámcového rozhodnutí.....	6
1.3 Definice a možnosti aplikace evropského zatýkacího rozkazu.....	7
1.4 Předávání na základě evropského zatýkacího rozkazu.....	9
1.5 Zvláštní postupy pro rozhodnutí, lhůty.....	14
1.6 Srovnání s nordickým zatýkacím rozkazem.....	15
2. Česká právní úprava evropského zatýkacího rozkazu.....	16
2.1 Transpozice evropského zatýkacího rozkazu v ČR.....	16
2.2 Postup při předávání.....	17
2.2.1 Předání osob z České republiky.....	17
2.2.2 Předání z jiného členského státu do ČR.....	19
2.3 Zvláštnosti české právní úpravy.....	22
3. Implementace Rámcového rozhodnutí v členských státech Evropské unie..	26
3.1 Belgie.....	26
3.2 Bulharsko.....	26
3.3 Česká republika.....	27
3.4 Dánsko.....	27
3.5 Estonsko.....	27
3.6 Finsko.....	28
3.7 Francie.....	28
3.8 Německo.....	29
3.9 Řecko.....	29
3.10 Maďarsko.....	30
3.11 Irsko.....	30
3.12 Itálie.....	30
3.13 Kypr.....	31
3.14 Litva.....	31
3.15 Lotyšsko.....	31
3.16 Lucembursko.....	31
3.17 Malta.....	32
3.18 Nizozemí.....	32
3.19 Norsko.....	32

3.20 Polsko.....	33
3.21 Portugalsko.....	33
3.22 Rumunsko.....	34
3.23 Španělsko.....	34
3.24 Slovensko.....	35
3.25 Slovinsko.....	35
3.26 Švédsko.....	35
3.27 Velká Británie.....	36
Závěr.....	37
Conclusion.....	39
Seznam použité literatury a jiných zdrojů.....	41

Úvod

Ať již v souvislosti s vývojem po událostech, které nastaly 11. 9. 2001 v USA při útocích na New York a Washington, nebo na základě dlouhodobého vývoje, který byl již dlouhou dobu připravován ze strany Evropské unie, došlo k vytvoření předmětu, který je, troufám si tvrdit, v celém světě zásadní a ojedinělý. Byl vytvořen a ratifikován evropský zatýkací rozkaz s účinností ve státech Evropské unie.

Jeho nynější uplatnění oproti klasickému extradičnímu řízení nabývá nezvyklých rozměrů. Členské státy Evropské unie tak mají v rukou nástroj, jak omezit páchání trestných činů, vypořádat se s jejich pachateli, rozhodnout o jejich potrestání a přitom posunout rychlost konání justičních orgánů téměř na hranice jejich možností.

Cílem této práce je obecně vykreslit možnosti uplatnění evropského zatýkacího rozkazu, poukázat na jeho uplatnění v České republice a také komplexně zasadit rámec českého eurozatykače do kontextu ostatních členských států Evropské unie a pomoci v zamýšlení se nad dalším vývojem při vylepšování původní normy dané Rámcovým rozhodnutím o evropském zatýkacím rozkazu.

1. Evropský zatýkací rozkaz a Rámcové rozhodnutí

1.1 Historie vzniku evropského zatýkacího rozkazu

Na základě dohody z Tampere v roce 1999 a mj. v návaznosti na události ze dne 11. 9. 2001, kdy došlo v USA k teroristickým útokům na New York a Washington, bylo dne 13. 6. 2002 přijato Radou Evropské unie **Rámcové rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu a předávání mezi členskými státy Evropské unie**, a to pod č. 2002/584/SVV, (dále jen Rámcové rozhodnutí).

Nelze však říci, že pouze teroristické útoky v USA měly za následek vznik Evropského zatýkacího rozkazu. Je zřejmé, že jistě tyto okolnosti přispěly urychlení postupu v jeho vytvoření, ale je nutné se také zmínit o projektu Corpus Juris, na kterém pracovalo několik evropských expertů již v letech 1995 a 1996 pod vedením profesorky z pařížské Sorbonny, Prof. Mireille Delmas-Marty. Jednalo se o ochranění finančních zájmů Evropské unie za pomoci vytvoření jistých „mantinelů“ v oblasti trestního práva hmotného a procesního, které by regulovaly činnost osob, které by hodlaly narušit zdárný chod Evropské unie. Proto bylo vytvořeno 8 skutkových podstat „evropských“ trestných činů s vymezením sankcí za jejich porušení. Jednalo se v oblasti hmotněprávní

a) o trestné činy spáchané jakoukoli osobou

- Podvod proti finančním zájmům Evropských společenství a příbuzné trestné činy
- Podvod ve sféře volné soutěže
- Praní špinavých peněz a podílnictví
- Zločinné spolčení

b) o trestné činy spáchané veřejnými činiteli

- Korupce
- Zpronevěra fondů
- Zneužití pravomoci
- Vyrazení služebního tajemství ¹⁾

---

¹⁾ Delmas-Marty, M., Vervaele, J.A.E. Corpus Juris 2000, Překlad do češtiny : Fenyk, J., Kloučková, S. Brno : Nakladatelství Sypták, 2001, s. 15 a násl.

V oblasti trestněprávní bylo plánováno vytvoření funkce evropského prokurátora se stanovením všech jeho povinností a pravomocí, definování přípravného řízení trestního, funkce soudce svobod, specifikování soudního řízení a dokazování a hlavně také – **Evropského příkazu k zatčení**, který měl být vydáván na základě rozhodnutí soudce svobod v návaznosti na žádost evropského prokurátora.²⁾

1.2 Předmět a cíle Rámcového rozhodnutí

V části o historii evropského zatýkacího rozkazu jsem již zmínil podtext přijetí Rámcového rozhodnutí. To od základu mění původní extradiční systém mezi jednotlivými státy EU.

Rámcové rozhodnutí nahrazuje tyto dohody a úmluvy:

- *Evropskou úmluvu o vydávání ze dne 13. 12. 1957, její Dodatkový protokol ze dne 15. 10. 1975 a Druhý dodatkový protokol ze dne 17. 3. 1978*
- *Evropskou úmluvu o potlačování terorismu ze dne 27. 1. 1977 ve smyslu vydávání*
- *Dohodu mezi 12 členskými státy Evropských společenství ze dne 26. 5. 1989 o zjednodušení a modernizaci způsobů doručování žádostí o vydávání*
- *Úmluvu ze dne 27. 9. 1996 o vydávání mezi členskými státy Evropské unie*
- *Hlavu III kapitoly 4 Úmluvy ze dne 19. 6. 1990, kterou se provádí Schengenská dohoda ze dne 14. 6. 1985 o postupném zrušení kontrol na společných hranicích.³⁾*

Cílem Rámcového rozhodnutí bylo nahradit dosavadní systém vydávání jednodušším postupem, který by urychlil, pomocí mezinárodních smluv, postup jednotlivých členských států Evropské unie při předávání osob na základě vnitrostátních právních předpisů. Také šlo o depolitizaci tohoto nového systému zavedením přímého styku mezi soudy a státními zastupitelstvími či prokuraturami jednotlivých členských států. Již nepůjde o *společný prostor svobody, bezpečnosti a práva* v tak teoretické podobě, jak by mohl být do doby přijetí tohoto rozhodnutí vnímán. Dochází k *vzájemnému uznávání cizozemských rozhodnutí* a na této

---

²⁾ Delmas-Marty, M., Vervaele, J.A.E. Corpus Juris 2000, Překlad do češtiny : Fenyk, J., Kloučková, S. Brno : Nakladatelství Sypták, 2001, str. 25 a násl.

³⁾ Fenyk, J., Kloučková, S. Mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech. Praha : nakladatelství Linde Praha, a.s., 2005, s. 184-185

myšlenke pravděpodobně tvůrci stavěli, a tím také původní extradici povýšili na novou úroveň.

1.3 Definice a možnosti aplikace evropského zatykáciho rozkazu

Definice přeložená z původního dokumentu zní takto:

„ Evropský zatykáci rozkaz je soudní rozhodnutí, které vydal některý členský stát proto, aby jiný členský stát zatkl a předal vyžádanou osobu za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojené s odnětím osobní svobody.“⁴⁾

Na základě výše uvedeného vzájemného uznávání jsou členské státy povinny vykonat evropský zatykač. Důvody pro povinné odmítnutí „eurozatykače“ jsou uvedeny v čl. 3 Rámcového rozhodnutí:

- 1. pokud se na trestný čin, pro který je zatykáci rozkaz vydán, vztahuje ve vykonávajícím členském státě amnestie, pokud byl tento stát příslušný ke stíhání tohoto trestného činu podle svého vlastního trestního práva;*
- 2. pokud má vykonávající justiční orgán informace, že vyžádaná osoba byla pravomocně odsouzená za stejný čin členským státem za předpokladu, že v případě odsouzení byl trest vykonán, právě je vykonáván nebo podle práva členského státu, ve kterém byl vynesena rozsudek, ho již nelze vykonat;*
- 3. pokud osoba, na niž byl evropský zatykáci rozkaz vydán, není podle práva vykonávajícího státu vzhledem ke svému věku trestně odpovědná za jednání, pro které je zatykáci rozkaz vydán.*⁵⁾

V bodě 2 můžeme pozorovat zajímavou skutečnost, kdy může dojít k tomu, že soud v jednom členském státě rozhodne ve stejné věci dříve, než jiný členský soud.

Tento bod naráží na zásadu „*ne bis in idem*“ – „ne dvakrát za stejnou věc“. Potom nezbyvá než přijmout věc již rozhodnutou. Nemůžeme však vyloučit ve věci nárok

---

⁴⁾ Rámcové Rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatykáci rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (2002/584/SVV). *Úřední věstník L 190*, 18/07/2002, s. 2

⁵⁾ Rámcové Rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatykáci rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (2002/584/SVV). *Úřední věstník L 190*, 18/07/2002, s. 4

osoby poškozené např. na náhradu způsobené škody, kterou je poté možno uplatnit v občanskoprávním řízení tak, jak je to běžné v českém právním řádu v případě, že nedojde k uplatnění tohoto nároku v trestní věci u soudu do doby před zahájením dokazování v probíhajícím hlavním líčení.

Kromě obligatorních důvodů jsou v Rámcovém rozhodnutí uvedeny také fakultativní důvody, pro které je možné odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu:

- 1. pokud v některém z případů uvedených v čl. 2 odst. 4 nepředstavuje jednání, pro které byl vydán evropský zatýkací rozkaz, trestný čin podle práva vykonávajícího členského státu; avšak v případě daní, poplatků, cel nebo měny nelze odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu z toho důvodu, že právo vykonávajícího členského státu neukládá tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejnou úpravu, pokud jde o daně, poplatky, cla a měny, jako právo vystavujícího státu;*
- 2. pokud osoba, na niž se vztahuje evropský zatýkací rozkaz, je ve vykonávajícím členském státě stíhána za stejný čin, jako je trestný čin, pro který byl evropský zatýkací rozkaz vydán;*
- 3. pokud justiční orgány vykonávajícího členského státu rozhodly buď nezahájit trestní stíhání kvůli trestnému činu, pro který byl evropský zatýkací rozkaz vydán, nebo zastavit takové řízení, nebo byl-li v členském státě vynesena proti vyžádané osobě za stejné jednání pravomocný rozsudek, který zamezuje dalšímu trestnímu stíhání;*
- 4. jsou-li trestní stíhání vyžádané osoby nebo výkon trestu podle práva vykonávajícího členského státu promlčeny a jednání spadá do pravomoci tohoto členského státu na základě jeho vlastního trestního práva;*
- 5. pokud má vykonávající justiční orgán informace, že vyžádaná osoba byla pravomocně odsouzena za stejný čin třetím státem, za podmínky, že v případě odsouzení byl trest vykonán, právě je vykonáván nebo podle práva státu, který vynesl rozsudek, ho již nelze vykonat;*
- 6. byl-li evropský zatýkací rozkaz vydán za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s odnětím osobní svobody, vyžádaná osoba se zdržuje ve vykonávajícím členském státě, je jeho státním příslušníkem nebo zde má*

trvalé bydliště a tento stát se zaváže provést výkon trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s odnětím osobní svobody v souladu se svým vnitrostátním právem;

7. vztahuje-li se evropský zatýkací rozkaz na trestné činy, které

a) byly podle práva vykonávajícího členského státu spáchány zcela nebo zčásti na území vykonávajícího členského státu nebo na místě, které se za toto území považuje, nebo

b) byly spáchány mimo území vystavujícího členského státu a právo vykonávajícího členského státu neumožňuje stíhání za stejné trestné činy, byly-li spáchány mimo jeho území.⁶⁾

1.4 Předávání na základě evropského zatýkacího rozkazu

Při předávání se, stejně jako v případě extradice, vychází ze zásady reciprocity, tzn. že jednotlivé státy vyhoví žádostem jiných států v takovém rozsahu, v jakém by vyžadující státy vyhověly dožádanému státu v případě jeho žádosti stejného charakteru.

Rámcové rozhodnutí stanoví ve svém článku 2 odst. 1 oblast působnosti evropského zatýkacího rozkazu:

Evropský zatýkací rozkaz lze vydat v případech jednání, které lze podle práva vystavujícího členského státu potrestat trestem odnětí svobody nebo ochranným opatřením spojeným s odnětím osobní svobody s horní hranicí

sazby v délce nejméně 12 měsíců, nebo byl-li již rozsudkem uložen trest nebo nařízeno ochranné opatření, v případě trestu nebo ochranného opatření v délce nejméně čtyř měsíců.

Oproti extradici můžeme pozorovat, že není nikde stanovena povinnost vyloučení předání v případě, že se dožadovaná osoba dopustila politického, fiskálního nebo vojenského trestného činu. Článek 2 odst. 2 již poté uvádí taxativním výčtem jednotlivých 32 druhů trestných činů, které lze ve vystavujícím členském státě potrestat trestem odnětí svobody nebo ochranným opatřením spojeným s odnětím

---

⁶⁾ Rámcové Rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (2002/584/SVV). *Úřední věstník L 190*, 18/07/2002, s. 4

osobní svobody s horní hranicí trestní sazby v délce nejméně tři roky a které jsou vymezeny právem tohoto členského státu, jsou důvodem pro předání na základě evropského zatýkacího rozkazu podle podmínek tohoto rámcového rozhodnutí a bez ověření oboustranné trestnosti tohoto činu:

- *účast na zločinném spolčení,*
- *terorismus,*
- *obchod s lidmi,*
- *pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,*
- *nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,*
- *nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,*
- *korupce,*
- *podvody včetně podvodů postihujících zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,*
- *praní výnosů z trestné činnosti,*
- *padělání měny včetně eura,*
- *počítačová trestná činnost,*
- *trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin,*
- *napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a nedovoleném, pobytu,*
- *vražda, těžké ublížení na zdraví,*
- *nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,*
- *únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí,*
- *rasismus a xenofobie,*
- *organizovaná nebo ozbrojená loupež,*
- *nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,*
- *podvod,*
- *vydírání a vymáhání peněz za ochranu,*
- *výroba padělků a nedovolených napodobenin,*

- padělání veřejných listin a obchodování s nimi,
- padělání platebních prostředků,
- nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,
- nedovolený obchod s jadernými a radioaktivními materiály,
- obchod s odcizenými vozidly,
- znásilnění,
- žhářství,
- trestné činy spadající do příslušnosti Mezinárodního trestního soudu,
- únos letadla nebo plavidla,
- sabotáž.⁷⁾

Důležité je zjištění, že je v článku 2 Rámcového rozhodnutí uvedeno „bez ověření oboustranné trestnosti“. Tím se také eurozatykač odlišuje od extradičního řízení a dává větší možnosti v případě předávání osob k trestnímu stíhání, výkonu trestu odnětí svobody nebo ochrannému opatření spojenému s odnětím osobní svobody.

Rada EU také může po konzultaci s Evropským parlamentem rozhodnout o přidání dalších trestných činů k seznamu, který je výše uveden, jak stanoví čl. 2 odst. 3 Rámcového rozhodnutí.

Článek 2 odst. 4 Rámcového rozhodnutí také uvádí, že u jiných trestných činů, než uvedených výše taxativním výčtem, může být předání podmíněno tím, že jednání, kvůli kterému byl vydán evropský zatýkací rozkaz, představuje trestný čin podle práva vykonávajícího členského státu, nezávisle na znacích skutkové podstaty nebo popisu trestného činu.

Aby vůbec mohlo dojít k předání, je nutné stanovit vykonávající justiční orgány, které mohou evropský zatýkací rozkaz vydat. Podle článku 6 Rámcového rozhodnu

---

⁷⁾ Rámcové Rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (2002/584/SVV). *Úřední věstník L 190*, 18/07/2002, s. 3

tí je takovým orgánem ten orgán, kterému tyto náležitosti přísluší podle platného právního řádu daného státu. O těchto orgánech informuje každý členský stát Evropské unie generální sekretariát Rady Evropské unie. Je také možné určit několik ústředních orgánů, pokud to legislativa daného státu dovoluje. Veškeré informace o těchto skutečnostech musí opět putovat k Radě Evropské unie.

Jelikož již máme v členském státě stanoven orgán či orgány, které jsou oprávněny evropský zatykač vydat a také přijmout a rozhodovat o jeho přijetí nebo odmítnutí, můžeme se nyní zaměřit na záležitosti administrativního charakteru, které jsou pro vyřízení věci potřebné.

V první řadě je potřeba mít k dispozici formulář evropského zatykače, který musí být přeložen do úředního jazyka vykonávajícího státu a tyto další údaje:

- a) *totožnost a státní příslušnost vyžádané osoby;*
- b) *název, adresu, číslo telefonu a faxu a e-mailovou adresu vystavujícího justičního orgánu;*
- c) *údaj o tom, zda existuje vykonatelný rozsudek, zatýkácí rozkaz nebo jiné vykonatelné soudní rozhodnutí se stejným účinkem v oblasti působnosti článků 1 a 2, tzn., zda existuje povinnost vykonat tento zatýkácí rozkaz a zda je čin trestný v sazbách určených Rámcovým rozhodnutím;*
- d) *povahu a právní kvalifikaci trestného činu, zejména s ohledem na článek 2 - zda čin vyžadované osoby splňuje skutkovou podstatu jednoho z vyjmenovaných činů nebo obecné požadavky na trestnost;*
- e) *popis okolností, za kterých byl trestný čin spáchán, včetně doby, místa a míry účasti vyžádané osoby na trestném činu;*
- f) *uložený trest, existuje-li pravomocný rozsudek, nebo stanovené trestní sazby pro daný trestný čin podle práva vystavujícího členského státu;*
- g) *pokud možno, jiné následky trestného činu.*

Následuje doručení evropského zatýkácího rozkazu podle článku 9 Rámcového rozhodnutí:

1. *Je-li známo místo pobytu vyžádané osoby, může vystavující justiční orgán doručit evropský zatýkácí rozkaz přímo vykonávajícímu justičnímu orgánu.*

2. *Vystavující justiční orgán může v každém případě rozhodnout o pořízení záznamu o vyžádané osobě v Schengenském informačním systému (SIS).*

3. *Tento záznam se pořizuje podle článku 95 Úmluvy ze dne 19. června 1990 k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích. Pořízení záznamu v Schengenském informačním systému je rovnocenné evropskému zatýkacímu rozkazu, ke kterému jsou přiloženy údaje stanovené v čl. 8 odst. 1, tj. výše uvedené skutečnosti pod body a) – g).*

Po přechodnou dobu, dokud nebude SIS schopen předávat všechny údaje uvedené v článku 8, je pořízení záznamu rovnocenné evropskému zatýkacímu rozkazu až do doby, dokud vykonávající justiční orgán neobdrží v řádné a náležité formě originál.

Vyžádaná osoba má následně v souladu s článkem 11 Rámcového rozhodnutí právo být po zatčení informována o vystavení evropského zatýkacího rozkazu, možnosti souhlasu s předáním vystavujícímu justičnímu orgánu a dále že má v souladu s vnitrostátním právem vykonávajícího členského státu právo na právního zástupce a tlumočníka.

Pokud členský stát učiní veškerá potřebná opatření k tomu, aby bylo možné učinit závěr, že osoba neuprchne, může justiční orgán rozhodnout o propuštění osoby z vazby, do které byla po zatčení umístěna – čl. 12 Rámcového rozhodnutí.

Pokud zatčená osoba uvede, že souhlasí s předáním, musí být tento souhlas a popřípadě výslovné zřeknutí se práva na "zásadu speciality" – tj., že ji nelze stíhat, odsoudit nebo jinak zbavit svobody za jiný trestný čin, než kvůli kterému byla předána a kterého se dopustila před svým předáním, sepíše se o této věci protokol, ve kterém se uvede, že zřeknutí tato osoba učinila dobrovolně a s plným vědomím důsledků a poučí se o možnosti využít v této věci pomoc právního zástupce. Každý členský stát může využít své vlastní postupy k možnosti odvolání daného souhlasu. Musí však být v souladu s jeho trestním řádem a musí o tom také informovat Radu Evropské unie.

1.5 Zvláštní postupy pro rozhodnutí, lhůty

V případě, že dojde ke skutečnosti, že na tutéž osobu vydají justiční orgány dvou členských států evropský zatýkací rozkaz, musí vykonávající justiční orgán

rozhodnout o tom, který z vydaných rozkazů vykoná. Zváží přitom veškeré jemu známé okolnosti – závažnost a místo spáchání trestných činů, datum vydání evropského zatýkacího rozkazu a za jakým účelem byl vydán – trestní stíhání, výkon trestu odnětí svobody nebo výkon ochranného opatření.

Rozhodnutí však neleží pouze na bedrech justičního orgánu, ale může ve věci využít pomoc Eurojustu, což je **jednotka Evropské unie pro justiční spolupráci (The European Union's Judicial Cooperation Unit)**. Je orgánem EU, který je činný v oblasti zvyšování efektivity mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie. Sídlí v nizozemském Haagu v budově Mezinárodního trestního tribunálu. Byl založen dne 28. 2. 2002 rozhodnutím Rady EU. Skládá se především z národních členů, tj. státních zástupců, soudců a policejních úředníků.⁸⁾

V případě souběhu evropského zatýkacího rozkazu a žádostí o vydání ze strany třetího státu, rozhodne vykonávající členský stát o tom, která z žádostí má přednost.

K řádnému vykonání evropského zatýkacího rozkazu jsou stanoveny článkem 17 Rámcového rozhodnutí lhůty pro vyřízení:

- 1. Evropský zatýkací rozkaz se projednává a vykonává jako neodkladná záležitost.*
- 2. Souhlasí-li vyžádaná osoba se svým předáním, mělo by být pravomocné rozhodnutí o výkonu evropského zatýkacího rozkazu přijato do deseti dnů od vyjádření tohoto souhlasu.*
- 3. V ostatních případech by mělo být pravomocné rozhodnutí o výkonu evropského zatýkacího rozkazu přijato do 60 dnů od zatčení vyžádané osoby.*
- 4. Nelze-li v konkrétních případech vykonat evropský zatýkací rozkaz ve lhůtách stanovených v odstavci 2 nebo 3, uvědomí o tom vykonávající justiční orgán neprodleně vystavující justiční orgán s uvedením důvodů prodloužení. V tomto případě lze lhůty prodloužit o dalších 30 dnů.*
- 5. Dokud vykonávající justiční orgán nepřijme pravomocné rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu, zajistí, aby byly nadále splněny hmotné podmínky pro účinné předání osoby.*

---

⁸⁾ encyklopedie Wikipedie: [citováno 8. 5. 2007]. Dostupný z: <http://encyklopedie.seznam.cz/heslo/474146-eurojust>

6. Každé odmítnutí výkonu evropského zatýkacího rozkazu musí obsahovat odůvodnění.

7. Nemůže-li členský stát za výjimečných okolností dodržet lhůty stanovené v tomto článku, informuje o tom Eurojust s uvedením důvodů prodlení. Kromě toho členský stát, který má opakovaně zkušenosti s prodlením při výkonu evropského zatýkacího rozkazu ze strany jiného členského státu, informuje o této skutečnosti Radu, aby se mohlo vyhodnotit provádění tohoto rámcového rozhodnutí na úrovni členských států.

1.6 Srovnání s nordickým zatýkacím rozkazem

Nordický zatýkací rozkaz byl podepsán 15 prosince 2005 ze strany Dánska, Finska, Islandu, Švédska a Norska, v platnost vstoupil dne 1. 7. 2006. Ačkoli je postaven na stejných principech a má podobnou strukturu jako evropský zatýkací rozkaz. Nordický zatýkací rozkaz oproti evropskému zatýkacímu rozkazu v sobě spojuje několik výhodnějších prvků. Jedná se zejména o efektivnější pravidla pro vydávání, redukuje výčet možností pro nevydání osoby a administrativní fáze spojená se lhůtami k vyřízení je kratší než u evropského zatýkacího rozkazu.

Nejdůležitějšími aspekty však je, že nordický zatýkací rozkaz nepožaduje oboustrannou trestnost u žádných ze skutků, má ještě jednodušší proceduru než evropský zatýkací rozkaz a není komplikován vyjmenováním závažnosti trestné činnosti, pouze se nesmí jednat o přestupková jednání, odstranil problémy související s předáváním vlastních občanů. Například pokud zatčená osoba souhlasí s vydáním, je vydána do 3 dnů, dále závěrečné rozhodnutí je u evropského zatýkacího rozkazu vydáno do 60 dnů od zatčení, u nordického zatýkacího rozkazu do 30 dnů od zatčení. Také po vydání závěrečného rozhodnutí o vydání je osoba vydána do 5 dnů. Lhůty jsou tak zkráceny oproti eurozatykači minimálně o polovinu.

Tímto směrem by se měla Evropská unie také ubírat, aby evropský zatýkací rozkaz nebyl pouze neotesávaným kamenem bez dalších úprav.

2. Česká právní úprava Evropského zatýkacího rozkazu

2.1 Transpozice Evropského zatýkacího rozkazu v ČR

Dne 1. 5. 2004 vstoupila ČR do Evropské unie. Jelikož Rámcové rozhodnutí bylo vydáno již dne 13. 6. 2002, doufala většina občanů v rychlý postup při implementování evropského zatýkacího rozkazu do českého právního řádu. Stalo se tak ale až po vstupu ČR do EU, jelikož dne 1. 11. 2004 nabyl účinnosti z. č. 539/2004 Sb., který mění z. č. 141/1961 Sb. v platném znění. To byl však již druhý krok, který byl potřebný k uvedení evropského zatýkacího rozkazu v ČR v život. Prvním krokem bylo učinění prohlášení podle čl. 28 odst. 3 Evropské úmluvy o vydávání, které bylo splněno z. č. 549/1992 Sb., který nabyl v ČR účinnosti dne 14. 7. 1992.

Jelikož však nejsou rámcová rozhodnutí bez přímého účinku a nezakládají potřebná práva a povinnosti, musely být splněny další požadavky, které umožňují evropský zatýkací rozkaz na základě Rámcového rozhodnutí přijmout.

Článek 10 Ústavy ČR stanoví, že vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána, jsou součástí právního řádu; stanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva.⁹⁾

Pokud mezinárodní smlouva splní výše uvedené podmínky, stává se součástí českého právního řádu a pokud stanoví něco jiného, než zákon, tak se použijí její přímo proveditelná (*self executing*) ustanovení.

Česká republika tedy ve smyslu článku 28 odst. 3 Evropské úmluvy učinila prohlášení, které zahrnuje celkem 3 důležité body:

- *bude uplatňovat novou právní úpravu přijatou na základě shora uvedeného rámcového rozhodnutí ve vztahu k členským státům Evropské unie, které rovněž uplatňují právní předpisy k provedení tohoto rámcového rozhodnutí*
- *bude nadále Úmluvu z roku 1957 s jejími dodatkovými protokoly aplikovat na skutky spáchané před 1. 11. 2004*

---

⁹⁾ Zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů

- *ve vztazích s Rakouskem a Slovenskem bude nadále používat ustanovení dvoustranných smluv týkajících se používání jazyka, na jejichž základě se evropské zatýkací rozkazy a další písemnosti zasílají bez překladů do úředního jazyka dožádaného státu.* ¹⁰⁾

Česká republika není vázána pouze obligatorním vydáním evropského zatýkacího rozkazu. Je možné vybrat si buď tuto variantu nebo klasické extradiční řízení s tím, že se pravděpodobně použije ten institut, který je pro danou zemi výhodnější.

2.2 Postup při předávání osob

2.2.1 předání osob z České republiky

Postup je stanoven v § 408 a násl. trestního řádu. ¹¹⁾

Znění § 408 tr. řádu:

- 1) Evropský zatýkací rozkaz se doručí krajskému státnímu zastupitelství, v jehož obvodu má osoba, o jejíž předání jde, pobyt nebo byla zadržena.*
- 2) Byl-li evropský zatýkací rozkaz doručen státnímu zastupitelství, které není místně příslušné podle odstavce 1, doručí toto státní zastupitelství evropský zatýkací rozkaz příslušnému státnímu zastupitelství a informuje o tom orgán vyžadujícího státu. Stejně se postupuje, byl-li evropský zatýkací rozkaz doručen Ministerstvu spravedlnosti nebo Nejvyššímu státnímu zastupitelství.*
- 3) Soudem příslušným k rozhodnutí o předání do vyžadujícího státu je krajský soud, u něhož působí krajské státní zastupitelství příslušné podle odstavce 1.*

K přijetí evropského zatýkacího rozkazu je tedy příslušné krajské státní zastupitelství. Pokud dojde k situaci uvedené v odstavci 2 § 408 tr. řádu, dojde k doručení evropského zatýkacího rozkazu příslušnému krajskému státnímu zastupitelství a nejen že bude vyrozuměn cizozemský orgán o tomto postoupení, ale mělo by dojít také k uvedení kontaktní adresy na příslušný orgán.

Následně probíhá *předběžné šetření*, stanovené v § 409 tr. řádu:

---

¹¹⁾ Zákon č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů.

- 1) *Účelem předběžného šetření je zjistit, zda jsou tu podmínky pro předání na základě evropského zatýkacího rozkazu.*
- 2) *Státní zástupce vyžádanou osobu vyslechne, pokud tak již neučinil v rámci zadržení podle § 410 tr. řádu, a seznámí ji s obsahem evropského zatýkacího rozkazu, s možností souhlasit s předáním a s důsledky tohoto souhlasu a dále s možností vzdát se uplatnění zásady speciality podle ustanovení § 406 odst. 1 tr. řádu, včetně důsledků vzdání se uplatnění této zásady.*
- 3) *Státní zástupce vrátí evropský zatýkací rozkaz orgánu vyžadujícího státu, jestliže*
  - a) *došlo k úmrtí vyžádané osoby,*
  - b) *vyžádaná osoba není podle právního řádu České republiky vzhledem ke svému věku trestně odpovědná za jednání, pro které je evropský zatýkací rozkaz vydán,*
  - c) *vyžádanou osobu nelze zadržet,*
  - d) *vyžádaná osoba se zdržuje mimo území České republiky nebo místo jejího pobytu není známo,*
  - e) *evropský zatýkací rozkaz byl doručen po právní moci rozhodnutí o předání vyžádané osoby nebo rozhodnutí o jejím vydání,*
  - f) *nebyl dán souhlas členského státu podle § 421 odst. 1 tr. řádu,*
  - g) *nebyl dán souhlas státu, který není členským státem podle § 421 odst. 3 tr. řádu*
  - h) *ve vyžadujícím státě došlo k promlčení trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření.*

Príslušný státní zástupce zjistí, zda jsou splněny podmínky pro předání osoby nebo zda osoba předána nebude z důvodu, že zjistí překážky, které odporují předání osoby. Trestní řád přesně neupravuje začátek předběžného šetření, pravděpodobně půjde o datum doručení evropského zatýkacího rozkazu.

Zadržená osoba je vyslechnuta státním zástupcem, který ji také seznámí s obsahem evropského zatýkacího rozkazu. Protože většinou nebude zadržení provádět sám státní zástupce, ale policejní orgán, nebude proto výše uvedené úkony provádět přímo po zadržení osoby. Cílem provedeného výslechu by měla být otázka, zda se osoba bude chtít vzdát zásady speciality. Pokud ano, proběhne následně zkrácené předávací řízení a osobu předvede k soudu.

Zadržení osoby se provede v návaznosti na ust. § 395 tr. řádu. Musí být dán některý z důvodů vazby podle § 67 tr. řádu:

- a) je důvodná obava, že osoba uprchne nebo se bude skrývat z důvodu vyhnutí se trestnímu stíhání nebo hrozícímu trestu, zejména proto, že nelze ihned zjistit její totožnost, nemá stálé bydliště nebo jí hrozí vysoký trest
- b) bude působit na dosud nevyslechnuté svědky nebo spoluobviněné nebo může jiným způsobem mařit objasňování důvodů pro trestní stíhání
- c) hrozí recidiva trestné činnosti, pro kterou je osoba stíhána nebo se může pokusit připravovaný nebo nedokonaný čin dokonat.

Policejní orgán o něm vyrozumí státního zástupce, předá mu potřebný spisový materiál, včetně opisu protokolu o zadržení osoby a ten pak rozhodne, zda podá návrh na vzetí osoby do vazby. Pokud tak neučiní do 48 hodin, musí být zadržená osoba propuštěna.

Pokud je na místě obava z útěku osoby, může rozhodnout předseda senátu příslušného krajského soudu na návrh příslušného krajského státního zástupce o vzetí zadržené osoby do předběžné vazby v souladu s § 396 tr. řádu. Soudce před rozhodnutím o vzetí do vazby osobu vyslechne. Zadrženému nesmí být upřeno jeho právo na právní pomoc advokáta. Jestliže není ve lhůtě do 40 dnů od zadržení doručen evropský zatýkací rozkaz členského státu Evropské unie, musí být osoba z vazby propuštěna. Délka předběžné vazby není zákonem stanovena. Soud však musí do 60 dnů od zadržení osoby rozhodnout o evropském zatýkacím rozkazu a rozhodnutí bezodkladně oznámí příslušnému vyžadujícímu orgánu a příslušnému útvaru policie, který osobu vede v pátrací evidenci (§ 411 odst. 11 tr. řádu).

2.2.2 předání z jiného členského státu do ČR

Trestní řád v § 405 stanoví následující:

- 1) *Zdržuje – li se obviněný v předávajícím státě a je-li třeba jej vyžádat, vydá za podmínek podle § 404 v přípravném řízení soudce na návrh státního zástupce a v řízení před soudem předseda senátu evropský zatýkací rozkaz.*
- 2) *Evropský zatýkací rozkaz musí obsahovat*

- a) *jméno a příjmení obviněného, další osobní údaje umožňující jeho identifikaci a údaje o státní příslušnosti, jeho popis, případně fotografii a otisky prstů,*
  - b) *název, adresu, číslo telefonu a faxu a elektronickou adresu orgánu, který vydal evropský zatýkácí rozkaz,*
  - c) *údaj o tom, zda existuje vykonatelný rozsudek, příkaz k zatčení podle § 69, mezinárodní zatýkácí rozkaz podle § 384 nebo jiné vykonatelné rozhodnutí mající týž účinek, které se týká téhož činu, pro nějž je evropský zatýkácí rozkaz vydán,*
  - d) *zákonné pojmenování trestného činu s doslovným zněním příslušných zákonných ustanovení, včetně stanovené trestní sazby pro daný trestný čin podle právních předpisů vyžadujícího členského státu,*
  - e) *vyličení skutkového děje s přesným vyznačením doby, místa, způsobu spáchání, míry účasti obviněného na trestném činu a následky trestného činu, pokud je možno je uvést, a*
  - f) *ustanovení o promlčení a dále popis úkonů ovlivňující plynutí promlčecí doby, pokud od spáchání trestného činu do vydání evropského zatýkácího rozkazu uplynula doba více jak 3 roky.*
- 3) *Evropský zatýkácí rozkaz pro účely vyžádání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody musí kromě údajů uvedených v odstavci 2 písm. a) až d) obsahovat též údaj, kterým soudem a k jakému trestu byl odsouzen, a dále údaje o způsobu zajištění práv obhajoby obviněného v trestním řízení, pokud byl rozsudek vydán v řízení proti uprchlému nebo v jeho nepřítomnosti, s připojením znění § 306a. Evropský zatýkácí rozkaz musí obsahovat také ustanovení o promlčení a dále popis úkonů ovlivňujících plynutí promlčecí doby. Pokud od právní moci rozsudku do vydání evropského zatýkácího rozkazu uplynula doba více jak 5 let.*
- 4) *Pokud některý z trestných činů, pro které je vyžadováno předání, je trestným činem podle § 412, soud tuto skutečnost na evropském zatýkáčím rozkazu označí.*
- 5) *Evropský zatýkácí rozkaz doručí soud, který jej vydal, příslušnému orgánu předávajícího státu v souladu s právním řádem předávajícího státu v úředním jazyce, v němž je předávající stát ochoten evropský zatýkácí*

rozkaz přijmout. Stejnopis evropského zatýkacího rozkazu se současně doručí Ministerstvu spravedlnosti. Ministerstvo spravedlnosti staví vyhláškou vzor evropského zatýkacího rozkazu, jiný než úřední jazyk nebo jazyky, v nichž členské státy přijmou evropský zatýkací rozkaz, a podrobnosti jeho doručování.

- 6) Ustanovení § 384 odst. 4, 5, § 387 a 388 se v tomto řízení použijí obdobně. Byl-li obviněný do České republiky předán z členského státu, jehož je občanem nebo tam má trvalý pobyt, s výhradou, že v případě, že nevysloví souhlas s výkonem trestu nebo ochranného opatření v České republice, bude pro výkon trestu nebo ochranného opatření, které budou v České republice případně uloženy, vrácen zpět do tohoto členského státu, předseda senátu v případě odsuzujícího rozsudku tomuto členskému státu doručí rozsudek ve lhůtě do 30 dnů od jeho právní moci s překladem do úředního jazyka předávajícího státu.
- 7) Byl-li obviněnému, který byl do České republiky předán z jiného členského státu, uložen trest odnětí svobody či ochranné opatření spojené s omezením osobní svobody, soud započítá do celkové doby odnětí svobody dobu vazby vykonané v souvislosti s výkonem evropského zatýkacího rozkazu.

Jelikož trestní řád neobsahuje žádné ustanovení o obsahových či formálních náležitostech návrhu na vydání evropského zatýkacího rozkazu, **byl ze strany Nejvyššího státního zastupitelství ČR vydán pokyn č. 1 z roku 2005**, kterým se upravuje postup státních zástupců při výkonu působnosti státního zastupitelství v oblasti právního styku s cizinou v trestních věcech. Zde v článku 49 odst. 2 zjišťujeme, že v návrhu uvede příslušný státní zástupce veškeré známé údaje k osobě, o jejíž předání jde, shrne výsledky předběžného šetření a k návrhu přiloží evropský zatýkací rozkaz, případně i další materiály, které obdržel od dožadujícího jiného členského státu a které shromáždil v průběhu předběžného šetření.

Obligatorně uvedené náležitosti eurozatykače uvedené v § 405 odst. 2 tr. řádu v sobě spojují jak informace v Rámcovém rozhodnutí, tak i českou právní úpravu trestního řízení. Pokud se rozhoduje o vydání na základě spáchání jednoho z taxativně vymezených trestných činů, které jsou uvedeny § 412 tr.řádu

v návaznosti na kapitolu č. 1, čl. 2, odst. 2 Rámcového rozhodnutí, není sledována oboustranná trestnost tohoto činu.

Doručování by mělo probíhat v duchu přímého spojení mezi, můžeme říci, oblastními justičními orgány jednotlivých států. To však nevylučuje možnost, že členský stát zřídí centrálu, která bude v daném členském státě Evropské unie vyřizovat všechny požadavky jiných členských států.

Tlumočnick v souladu s § 28 a 29 tr.řádu přeloží zatýkací rozkaz určený k odeslání do členského státu podle jeho úředního jazyka. Pokud se nepodaří zjistit konkrétní pobyt vyžadované osoby v jednom z členských států EU, přeloží se zatýkací rozkaz do jazyka anglického.

2.3 Zvláštnosti české právní úpravy

Postup přijetí evropského zatýkacího rozkazu v ČR již byl podrobněji zmíněn v oddílu 2.1 této práce. Nyní podrobíme podrobnější analýze chronologické změny, které v ČR z různých důvodů od přijetí nastaly.

Přijetím zákona č. 539/2004 Sb. došlo ke kompletní novelizaci hlavy dvacáté páté trestního řádu o právním styku s cizinou. Trestní řád tak získal nové paragrafové znění v § 403 a následujících tr. řádu. Nastaly však problémy v podobě výkladu čl. 14 odst. 4 věty druhé Listiny základních práv a svobod¹²⁾, která stanoví, že občan nemůže být nucen k opuštění své vlasti. Formulace této věty nemá podle mého názoru přesné mantinely, ve kterých se může výklad pohybovat a tím pádem může lehce dojít k několika možným výkladům. Jedním z nich může být ten, že opuštění může mít za následek takovou skutečnost, že se již nebude moci občan vrátit zpět do své vlasti. Avšak formulace evropského zatýkacího rozkazu je dostatečně jasná a článek 3, 4 a 5 Rámcového rozhodnutí poskytuje dostatečné záruky na zákonnost rozhodnutí ve věci vydání osoby do vyžadované země či předání osoby z ciziny do jeho vlasti za účelem výkonu trestu odnětí svobody, výkonu ochranného opatření nebo trestního stíhání. Osoby, které jsou zatčeny, jsou omezeny na osobní svobodě z důvodu vydání evropského zatýkacího rozkazu a hlavně k jeho výkonu. Proto nemůže být pochyb, že po výkonu evropského zatýkacího rozkazu a omezení

---

¹²⁾ Zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod, ve znění pozdějších předpisů

týkajících se následného rozhodnutí, nemůže nic bránit dalšímu volnému pohybu osoby ať již ve vztahu k jakýmkoli státům, speciálně také členským státům nebo jeho rodné zemi.

Nicméně obavy z různých výkladů měly v důsledku vyústit v návrh vlády na změnu předmětného čl. 14 Listiny. Tak se i v roce 2004 stalo, ale v prvním čtení poslanecká sněmovna návrh zamítla. Následně byl tedy schválen zákon č. 539/2004 Sb. a evropský zatýkací rozkaz byl uplatňován pouze na činy spáchané před 1. 11. 2004, tj. před nabytím účinnosti tohoto zákona.

26. listopadu 2004 podala skupina poslanců a senátorů návrh na zrušení § 21 odst. 2 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, v platném znění, a na zrušení § 403 odst. 2, § 411 odst. 6 písm. e), § 411 odst. 7 a § 412 odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., trestním řád, v platném znění. Ústavní soud nálezem Pl. ÚS 66/04 rozhodl o zamítnutí tohoto návrhu z důvodu, že nelze cituji: „vycházet z historických motivů zákonodárce, ale naopak je nutno vycházet z textu zákona, který jediný může být oporou pro objektivní záměry o smyslu a účelu právní normy, a to i v měnícím se společenském kontextu.“

Poté došlo k další změně na základě přijetí zákona č. 253/2006 Sb.¹³⁾ s účinností od 1. 7. 2006, kdy dochází k situaci, že znění oddílu třetího hlavy dvacáté páté o předávání osob na základě evropského zatýkacího rozkazu se nepoužijí v případě, že se bude jednat o stav, kdy se předává občan ČR ze své země do jiného členského státu, pokud došlo z jeho strany ke spáchání trestného činu před 1. 7. 2006. V těchto situacích dojde k použití klasického extradičního řízení.

Zákon č. 253/2006 Sb. však přinesl také další změny v souvislosti s evropským zatýkacím rozkazem.

Do trestního řádu byl totiž touto novelizací vložen do hlavy dvacáté páté oddíl osmý, který řeší uznávání a výkon rozhodnutí o zajištění majetku nebo důkazního prostředku mezi členskými státy Evropské unie. V § 460a – 460n tr. řádu je podrobně popsán postup, kterým je možné takový výkon provést.

Podle § 460a tr. řádu tak dojde k zajištění:

---

¹³⁾ Zákon č. 253/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

a) majetku nebo jeho části, věcí nebo jiných majetkových hodnot, u kterých je podezření, že byly určeny ke spáchání trestného činu, nebo k jeho spáchání byly užity, nebo jsou výnosem z trestné činnosti nebo svou hodnotou odpovídají, byť i jen zčásti, takovému výnosu (dále jen "majetek"), nebo

b) důkazního prostředku uvedeného v § 112 (dále jen "důkazní prostředek"), jestliže se nacházejí na území členského státu Evropské unie (dále jen "vykonávající stát") na základě příkazu k zajištění majetku nebo důkazního prostředku vydaného v jiném členském státě Evropské unie (dále jen "vydávající stát").

Příkazem k zajištění se rozumí příkaz příslušného justičního orgánu vydávajícího státu vydaný v souladu s právním předpisem Evropské unie, kterým má být zabráněno zničení, pozměnění, převodu nebo prodeji majetku, který může být předmětem propadnutí nebo zabrání, nebo důkazního prostředku.

Podle § 112 odst. 1 tr. řádu se rozumí důkazním prostředkem předměty, kterými nebo na kterých byl trestný čin spáchán, jiné předměty, které prokazují nebo vyvracejí dokazovanou trestnou činnost a mohou být prostředkem k odhalení a zajištění trestného činu a jeho pachatele, jakož i stopy trestného činu.

Toto ustanovení tak poskytuje justičním orgánům celou škálu možností, jak dosáhnout průkaznosti jednání spáchaného konkrétním pachatelem. O zajištění majetku nebo důkazního prostředku rozhodne krajský státní zástupce podle místa, kde se konkrétní majetek či důkazní prostředek nachází. Pokud státní zástupce uzná příkaz k zajištění jako odůvodněný, neprodleně musí o zajištění rozhodnout a informace o uskutečnění rozhodnutí musí předat vydávajícímu justičnímu orgánu. Poté již nezbývá než požadované předat vyžadujícímu justičnímu orgánu.

Další změnou tr. řádu bylo přijetí zákona č. 170/2007 Sb.¹⁴⁾

Je v něm popsán Schengenský informační systém, pořízení záznamu v tomto systému a také institut předběžného zajištění věci.

Orgány činné v trestním řízení využívají prostřednictvím Policie ČR informace z schengenského informačního systému, který vytvořily státy, jež se dohodly na odstranění kontrol na společných hranicích.

§ 378a tímto zákonem novelizovaného trestního řádu uvádí výčet informací, ke kterým má národní člen Eurojustu a jeho asistent přístup:

---

¹⁴⁾ Zákon č. 170/2007 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti se vstupem České republiky do Schengenského prostoru

- a) *o osobách hledaných za účelem zatčení a předání na základě evropského zatýkacího rozkazu a vydání,*
- b) *o pohřešovaných osobách,*
- c) *o osobách, po jejichž pobytu se pátrá pro účely doručování písemností v trestním řízení,*
- d) *o věcech a majetkových hodnotách a důkazních prostředcích hledaných za účelem jejich zajištění, propadnutí nebo zabránění.*

Takto zjištěné informace jsou použitelné pouze k účelu, pro který byly zjišťovány a nesmí být použity k předání do státu, který není členem schengenského prostoru, pokud si to dotčený stát nepřeje.

Předběžné zajištění věci je možné ze strany policejního orgánu provést, pokud lze důvodně očekávat, že vyžadující členský stát požádá o zajištění věci ve lhůtě do 10 dnů a pozdější zajištění by mohlo být zmařeno nebo ztíženo. Policejní orgán o svém rozhodnutí informuje státního zástupce, popř. soud, který bude o žádost o zajištění a vydání věci vyřizovat.

3. Implementace rámcového rozhodnutí v členských státech Evropské unie

3.1 Belgie

Belgie přijala Rámcové rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu dne 22. 12. 2003. Belgie používá evropský zatýkací rozkaz

- 1) při zatčení a vydání jakékoli osoby od 1. 1. 2004 ve vztahu k ostatním státům Evropské unie
- 2) v případech, kdy byla osoba zatčena před 1. 1. 2004 nebo před 1. 5. 2004 u států, které budou přiřčleněny k Evropské unii v budoucnu, na základě extradičních pravidel, pokud klasická extradiční žádost nebyla podána do 1. 1. 2004, respektive do 1. 5. 2004.

Výjimkou z bodu jedna budou případy, jestliže členský stát nebude mít dokončenu transpozici o eurozatykači dne 1. 1. 2004 do doby jeho přijetí tohoto rozhodnutí a také případy vydávání belgických občanů, pokud skutek spáchali před 1. 11. 1993 a byli zatčeni ve Francii nebo pokud skutek spáchali před 7. 8. 2002 a byli zatčeni v Rakousku nebo Itálii.

Lhůta pro vydání osoby po provedení rozhodnutí o vydání je nejdéle 10 dní. Příslušný pro přijetí evropského zatýkacího rozkazu v Belgii je úřad státního žalobce, kterých je v Belgii 27. Evropský zatýkací rozkaz musí být přeložen do jednoho z těchto 3 jazyků : holandština, francouzština nebo němčina.

Dne 22. 6. 2004 nevládní organizace *Advocaten voor de Wereld VZW* předložila belgickému ústavnímu soudu podnět k přezkoumání implementační legislativy. Ústavní soud poté předložil předběžnou otázku Evropskému soudnímu dvoru, který dne 3. 5. 2007 rozhodl ve věci odstranění ověřování oboustranné trestnosti na základě čl. 2 odst. 2 Rámcového rozhodnutí zamítavým stanoviskem.

3.2 Bulharsko

Bulharsko přijalo Rámcové rozhodnutí dne 4. 7. 2005 s doplněním dne 29. 4. 2006, v platnost vstoupilo dnem vstupu Bulharska do Evropské unie – 1. 1. 2007. Bulharsko ustanovilo soudy jednotlivých okrsků a státní žalobce jednotlivých okrsků jako kompetentní při řešení soudního či předsoudního řízení. Hlavním zmocněncem, který v Bulharsku napomáhá justičním orgánům v souvislosti s evropským zatýkacím rozkazem, je ministr spravedlnosti. Je oprávněn přijímat eurozatykač vydaný v jiném členském státě a předat jej oprávněnému justičnímu orgánu. Tak učiní také

v případě, že členský stát zvolil jako kontaktní úřad ministerstvo spravedlnosti. V Bulharsku je pro přijetí evropského zatýkacího rozkazu 28 úřadů z jednotlivých okrsků. Musí být přeložen do bulharštiny.

3.3 Česká republika

Česká republika přijala Rámcové rozhodnutí dnem 1. 11. 2004. K vydání evropského zatýkacího rozkazu jsou v ČR kompetentní Městský soud v Brně a Praze, okresní, krajské, vrchní a nejvyšší soud ČR. Vykonat jej může v ČR krajské státní zastupitelství. Městské státní zastupitelství v Praze, okresní soudy, vrchní soudy a městský soud v Praze. K jeho obdržení je příslušný úřad krajského státního zastupitelství a městského státního zastupitelství v Praze. Nápomocni jsou výše uvedeným úřadům ministerstvo spravedlnosti, úřad nejvyššího státního zastupitelství a policejní prezidium ČR. Česká republika přijme eurozatykač vydaný v českém jazyce nebo v originálu, doplněný o český překlad. Ve vztahu ke Slovenské republice ČR přijme evropský zatýkací rozkaz vydaný ve slovenštině nebo doplněn o překlad do slovenštiny. V ČR dochází k vydání osoby do 40 dnů od zadržení.

3.4 Dánsko

Dánský parlament přijal rámcové rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu dne 10. 6. 2003. Není však aplikovatelné na rozhodnutí o extradici z Dánska do Islandu a Norska. Kromě toho není aplikovatelné na extradici z Dánska do Finska a Švédska kvůli speciálním pravidlům širšího charakteru, než je evropský zatýkací rozkaz. Po vydání rozhodnutí o vydání zatčené osoby tak musí být učiněno do 10 dnů, jinak je osoba propuštěna. Oprávněno k vydání eurozatykače je v Dánsku tamní ministerstvo spravedlnosti, přičemž žádost musí být adresována od veřejného žalobce nebo ředitele policie. Oprávněný policejní ředitel musí v případě, že hodlá vydat evropský zatýkací rozkaz, informovat příslušného veřejného žalobce a ministerstvo spravedlnosti. Nejpozději tak musí učinit v době, kdy hodlá žádat dánský soud o vzetí osoby do vazby z důvodu evropského zatýkacího rozkazu. Návrh evropského zatýkacího rozkazu připravuje veřejný žalobce. Jazykem pro doručení je dánština.

3.5 Estonsko

V Estonsku vstoupila v platnost implementace evropského zatýkacího rozkazu dnem 1. 7. 2004. Vydávajícími justičními orgány veřejný žalobce nebo ministerstvo spravedlnosti. Vykonávajícími justičními orgány jsou v Estonsku Městský soud v Tallinu a soud Tartuského hrabství. Příchozí eurozatykače musí být doručeny ministerstvu spravedlnosti do 3 pracovních dnů od zjištění informace, že požadovaná

osoba byla dočasně v Estonsku zatčena. V nutných případech je možné kontaktovat mimo úřední hodiny estonskou centrálu kriminální policie (Interpol CNB). Estonsko přijímá evropský zatýkací rozkaz v estonštině nebo angličtině nebo přeložený do jednoho z těchto dvou jazyků. Pokud nebude evropský zatýkací rozkaz doručen do 3 dnů od zatčení osoby, bude osoba propuštěna. Stejně tak musí být o do 10 dnů od rozhodnutí soudu o vazebních důvodech.

3.6 Finsko

Finsko přijalo Rámcové rozhodnutí dne 30. 12. 2003. Pokud byla osoba zatčena před 1. 1. 2004 na základě upozornění Schengenského informačního systému a žádost o běžné extradiční řízení nebyla dosud doručena, bude následovat takový postup:

Pokud evropský zatýkací rozkaz, potažmo žádost o něj, je postupována do Finska po 1. 1. 2004, zatčení osoby bude probíhat jako důvod pro vynucení evropského zatýkacího rozkazu. Pokud osoba souhlasí s vydáním, musí soud rozhodnout o vydání do 3 dnů od souhlasu. Od té doby má osoba, které se vydání týká, 7 denní lhůtu na odvolání. Stejně tak se může odvolat i žalobce. Soud by měl ve všech případech rozhodnout do 26 dní po zatčení osoby. Protistrana vyžadované osoby má možnost se do 7 dnů od uplatnění odvolání dané osoby podat stížnost. Nejvyšší soud rozhodne do 20 dní po uplatnění stížnosti.

Rozhodnutí však musí být vydáno co nejdříve, jak je to jen možné. Pro vydání eurozatykače je podle daných okrsků příslušný soud v Helsinkách, Kuopiu, Oulu nebo Tampere. Příslušný je veřejný žalobce podle rozložení sídel soudů. Evropský zatýkací rozkaz je ve Finsku přijímán ve finštině, švédštině a angličtině.

3.7 Francie

Francie přijala evropský zatýkací rozkaz 16. 3. 2004. Eurozatykač by měl být vydán v případě, kdy žádost o vydání osoby při spáchání činu po 1. 11. 1993. Činy spáchané částečně ve Francii opravňují francouzské úřady k odmítnutí žádosti. Nelze také právoplatně vydat francouzské občany, na které byl vydán evropský zatýkací rozkaz pro činy, které netvoří zásah do práv ve světle francouzského práva. Šestidenní limit doručení originálu nebo ověřené kopie eurozatykače není stanoven pro případ námitky na neplatnost.

Žalobci úřadu veřejného žalobce jsou oprávněni k vydávání evropského zatýkacího rozkazu z cílem vykonat zatykač vydaný soudcem a ujistit se, že splňuje podmínky vazby. Evropský zatýkací rozkaz vydaný cizím justičním orgánem jsou oprávněny vykonat stejné orgány.

Původní extradiční řízení trvalo ve Francii kolem 6 měsíců, vydání na základě eurozatykače trvá průměrně 18 dnů. Od rozhodnutí o vydání do jeho výkonu je stanovena doba 6 dnů. Zatčená osoba musí být do 48 hodin předána veřejnému žalobci s územní působností. Jediným akceptovatelným jazykem eurozatykače je francouzština.

3.8 Německo

Německé schválení eurozatykače proběhlo 16. 6. 2004, v platnost vstoupilo 23. 8. 2004. Nová implementační dohoda byla v Německu vytvořena 2. 8. 2006. Důvodem byla skutečnost, že původní implementační legislativu zrušil německý Spolkový ústavní soud dospěním k názoru, že původní implementace neproběhla v souladu se zákonem. Kompetentními justičními úřady jsou v Německu ministerstvo spravedlnosti celé spolkové republiky i jednotlivých spolkových zemí. Ti přesměřovali pravomoci související s Rámcovým rozhodnutím při odesílání žádostí do jiného členského státu na veřejné žalobce jednotlivých zemí a soudů jednotlivých krajů. Příchozí žádosti jsou oprávněni vyřizovat hlavní úřady veřejného žalobce jednotlivých spolkových zemí. Spolková republika Německo uznává evropské zatýkácí rozkazy vydané v jakémkoli oficiálním jazyce, pokud vydávající stát uznává přijetí eurozatykače v německém jazyce vydané německými justičními orgány.

3.9 Řecko

Řecko přijalo Rámcové rozhodnutí dne 9. 7. 2004. K obdržení evropského zatýkácího rozkazu je v Řecku veřejný žalobce apelačního soudu, v jehož teritoriu byla vyžadovaná osoba nalezena, popř. veřejný žalobce Aténské apelačního soudu v případě, že místo výskytu hledané osoby je neznámé. Justičním orgánem oprávněným k vydání evropského zatýkácího rozkazu je předsedající soudce apelačního soudu, pokud osoba souhlasí s vydáním, pokud ne, je oprávněným orgánem soudní senát apelačního soudu. K pomoci je připraveno ministerstvo spravedlnosti. Pokud dá osoba souhlas s vydáním, mělo by být vydáno rozhodnutí do 10 dnů, stejně tak by mělo dojít k vydání ve lhůtě ne delší než 10 dnů po závěrečném rozhodnutí soudu. V případě nesouhlasu s vydáním doručí veřejný žalobce evropský zatýkácí rozkaz a veškerou dokumentaci soudnímu senátu apelačního soudu, který vydá rozhodnutí do 60 dnů po zatčení osoby. Řecko vyžaduje překlad eurozatykače do řečtiny.

3.10 Maďarsko

Maďarský parlament přijal Rámcové rozhodnutí dne 23. 12. 2003, v platnost vstoupilo rozhodnutí dne 1. 5. 2004. Pro účely vedení trestního řízení je vydávajícím justičním orgánem soud, kterému náleží soudní pravomoc. Pro výkon zajištění nebo vazby je vydávajícím justičním orgánem trestní soud. Vykonávajícím justičním orgánem je budapeštský soud s výhradní pravomocí. Hlavní pravomoc v Maďarsku má ministerstvo spravedlnosti, které je pověřeno k administrativnímu vydávání a přijímání eurozatykače, stejně jako k další oficiální s tím spojené korespondenci. Maďarsko přijímá eurozatykače v maďarštině nebo přeložené do maďarštiny. Členské státy, které nevyžadují přímo překlad evropského zatýkacího rozkazu do jejich oficiálního nebo oficiálních jazyků, Maďarsko přijme evropský zatykač v anglickém, francouzském nebo německém jazyce.

3.11 Irsko

Irsko přijalo Rámcové rozhodnutí dne 28. 12. 2003 s účinností od 1. 1. 2004. Vydávajícím justičním orgánem je v Irsku krajský soud, obvodní trestní soud, vrchní soud a zvláštní trestní soud. Výkonným orgánem je vrchní soud. Určeným hlavním orgánem pro účely Rámcového rozhodnutí je ministerstvo spravedlnosti, rovnosti a právní nápravy. Eurozatykač musí být vydán buď v irském nebo anglickém jazyce. Irsko vydává občany bez ohledu na datum přijetí Rámcového rozhodnutí. Pouze pokud je evropský zatykač vydán ze strany Rakouska, Itálie a Francie, existují v Irsku jiné požadavky na vydávání osoby.

Rakousko – trestné činy od 7. 8. 2002

Itálie – trestné činy od 7. 8. 2002

Francie – trestné činy od 1. 11. 1993.

Po ověření správnosti vydaného evropského zatýkacího rozkazu odešle hlavní justiční orgán tento rozkaz kanceláři vrchního státního zástupce, který podá k vrchnímu soudu žádost k podpisu. Pokud není doručen eurozatykač do 7 dnů od zatčení, dojde k propuštění takto omezené osoby. Po zatčení osoby běží vrchnímu soudu doba 60 dnů na rozhodnutí. V případě podání odvolání je k vyřízení této věci příslušný nejvyšší soud.

3.12 Itálie

Itálie přijala eurozatykač dne 12. 4. 2005, účinnost nastala dne 14. 5. 2005. Orgány určené k vydání eurozatykače jsou soudci a soudní dvory před kterými probíhají trestní jednání. V případě rozhodování o vazbě je příslušným orgánem k vydání

evropského zatykače kancelář veřejného žalobce pro posuzování vymáhání donucení. Orgány oprávněnými k výkonu eurozatykače jsou apelační soudy. Hlavním poradním orgánem je ministerstvo spravedlnosti. Evropský zatykač je v Itálii přijímán pouze v italském překladu. K přijetí eurozatykače z jiné země je kompetentní ministerstvo spravedlnosti. V případě skutků spáchaných před 7. 8. 2002 bude probíhat pouze klasické extradiční řízení.

3.13 Kypr

Kypr přijal Rámcové rozhodnutí dne 7. 11. 2005. Vydávající a výkonnou pravomoc ve vztahu k eurozatykači má soudce okresního soudu. V případě neznámého místa pobytu hledané osoby má příslušnost Okresní soud v Nikosii. Na Kypru jsou 4 okresní soudy – Nikosia, Limassol, Larnaka – Famagusta, Pathos. K přijetí evropského zatykače je příslušné ministerstvo spravedlnosti a veřejného pořádku. Kypr přijímá eurozatykače v jeho oficiálních jazycích nebo angličtině. Pokud je evropský zatykač vydán před zatčením osoby, vydá osobu do 3 dnů.

3.14 Litva

Dne 16. 6. 2004 podepsal litevský prezident přijetí Rámcového rozhodnutí v Lotyšsku a účinnosti nabylo dne 30. 6. 2004. Soudy jednotlivých okrsků či měst jsou oprávněny vydávat evropský zatýkací rozkaz. K jeho výkonu je kompetentní Úřad nejvyššího prokurátora. Litva akceptuje evropské zatykače v litevštině nebo angličtině. Eurozatykač by měl být doručen do 3 dnů, jinak je osoba propuštěna.

3.15 Lotyšsko

V Litvě nastala účinnost přijetí Rámcového rozhodnutí dne 1. 5. 2004. K přijetí eurozatykače je příslušný úřad hlavního prokurátora. Do 48 hodin musí být osoba postavena před vyšetřujícího soudce, který rozhodne o vazbě. Následně zašle kancelář hlavního prokurátora žádost o vydání krajskému soudu ve Vilniusu. Do sedmi dnů soudce zahájí slyšení, je z něj pořízen záznam. Pokud nedojde k udělení souhlasu o vydání, musí dojít k rozhodnutí do 60 dnů od zatčení. Pokud osoba s vydáním souhlasí, proběhne zkrácené vydávací řízení a osoba je vydána do deseti dnů od svého udělení souhlasu. Jednotlivé termíny mohou být případně prodlouženy o 30 dní. Zatykače přijímá Lotyšsko v lotyštině nebo angličtině.

3.16 Lucembursko

Přijímá Rámcové rozhodnutí s účinností od 26. 3. 2004. Pokud není Lucembursku doručen eurozatykač do 6 dní od zatčení osoby, je propuštěna. Do 24 hodin po zatčení je osoba předána před vyšetřovacího soudce, který rozhodne o případné

vazbě. Na základě žádosti státního žalobce v předsoudní komora krajského soudu rozhodne o vydání do 20 dní od zatčení. V případě doručení žádosti na základě extradičního řízení a evropského zatykače zároveň, rozhodne o prioritě ministerstvo spravedlnosti. Zatčená osoba je vydána ihned jak je to možné, nejdéle však do 10 dní od rozhodnutí o vydání. K přijetí eurozatykače je státní žalobce s místní působností. Lucembursko přijímá evropská zatýkácí rozkaz doručený v angličtině, němčině nebo francouzštině.

3.17 Malta

Malta přistoupila k Rámcovému rozhodnutí s účinností od 7. 6. 2004. Malta přijímá evropský zatýkácí rozkaz obdrženy po 7. 6. 2004 dokonce pokud došlo k spáchání skutku již před tímto datem. Pokud státní návladní potvrdí přijatý eurozatykač, zašle policii žádost o nalezení, identifikování a zatčení vyžadované osoby. Soudce může také v tomto případě vydat prozatímní zatýkácí rozkaz. Po zatčení osoby je tato postavena před soudní dvůr v termínu do 48 hodin. Pokud jednou dá osoba písemně souhlas s vydáním, ten je již neodvolatelný. Soud musí vydat následně osobu do 10 dnů. Všechny žádosti musí být v maltštině nebo angličtině.

3.18 Nizozemí

29. 4. 2004 vstoupilo v platnost v Nizozemí Rámcové rozhodnutí. K výkonu evropského zatýkácího rozkazu jsou příslušní veřejní žalobce a krajský soud v Amsterdamu. Pouze oni jsou oprávněni k vyřizování eurozatykače. Všichni veřejní žalobci v Nizozemí jsou oprávněni vydat evropský zatykač. Originál zatykače nebo ověřená kopie v holandštině nebo s překladem do angličtiny je nutné doručit veřejnému žalobci v Amsterdamu do dvaceti dnů od doby, kdy vyšetřující soudce rozhodl o vazbě zatčené osoby.

3.19 Norsko

Norsko nemá s Evropskou unií uzavřenou Rámcovou dohodu o evropském zatýkáčím rozkazu. Vydalo svůj nordický zatýkácí rozkaz, který byl již popsán v kapitole 1.6. Mimo to v roce 1989 v Norsku vznikl pod názvem OKOKRIM Norský národní úřad pro vyšetřování a stíhání ekonomických a ekologických zločinů. Skrývá pod sebou jak národní policii, tak úřad žalobce. Má mnoho týmů znalých mnoha vědních disciplín a čítá asi 135 zaměstnanců¹⁵⁾.

---

¹⁵⁾ Dostupný z : <http://www.okokrim.no>

Norsko také přijalo klasický extradiční akt dne 13. 6. 1975. Zde se hovoří o možnosti vydat osobu nacházející se v Norsku, pokud je obviněna, obžalována nebo vyšetřována cizím státem pro trestný čin. Norští občané však nesmí být vydáni. Vydání není uskutečněno v případě spáchání politického provinění, jedná se o reálnou možnost ohrožení jeho života nebo svobody pro jeho rasu, náboženství, národnost nebo různé politické důvody. Z humanitárních ohledů, věku zdravotnímu stavu nebo jiných okolností nemusí být také osoba vydána. Osoba nebude také vydána, pokud již byla v Norsku za tento čin odsouzena nebo je ve věci nedostatek důkazů o vině¹⁶⁾.

3.20 Polsko

Polsko aplikuje Rámcové rozhodnutí od 1. 5. 2004 na všechny žádosti zaslané nebo obdržené od tohoto data bez rozdílů, které vytvořila Francie, Rakousko a Itálie. Obvodní veřejný žalobce je oprávněn k přijetí eurozatykače. Pokud je neznámé místo pobytu hledané osoby, je k přijetí příslušný úřad státního žalobce při ministerstvu spravedlnosti ve Varšavě. Žalobce poté předá věc obvodnímu soudu. Soudce do 24 hodin rozhodne o případné vazbě. Pokud dá osoba souhlas s vydáním, musí k němu dojít do 10 dní od vyslovení tohoto souhlasu, ve stejném termínu bude osoba vydána po vydání rozhodnutí o vydání osoby. Polský ústavní tribunál v roce 2005 rozhodl, že bez změny polské ústavy by nebylo možné vydávat vlastní občany do ciziny, proto udělil polské vládě 18-ti měsíční lhůtu na sjednání nápravy a změnu polské ústavy. Dne 6. 11. 2006 byla změna ústavy i trestního řádu v Polsku účinná. Musí se však u polských občanů jednat o oboustrannou trestnost činu, nesmí být porušena jejich základní práva a dále musí být bezpodmínečně vydáni k výkonu cizozemského rozhodnutí do Polska. Polsko požaduje překlad evropského zatýkacího rozkazu do polštiny.

3.21 Portugalsko

Portugalsko přijalo Rámcové rozhodnutí dne 1. 1. 2004. Po tomto datu aplikuje Portugalsko všechny žádosti o obdržené od členských států. Pokud vydávající členský stát nemá k tomuto datu platně přijaté Rámcové rozhodnutí, postupuje

---

¹⁶⁾ Dostupný z <http://ub.uio.no>

Portugalsko jako při klasickém extradičním řízení. K vydání eurozatykače v Portugalsku jsou příslušní soudci a veřejní žalobci, kteří jsou oprávněni podle portugalské právní úpravy uvalit na osobu vazbu nebo ji uvěznit. Apelační soudy mají pravomoc eurozatykač vykonat ve své vlastní pravomoci. Evropský zatykač by měl být zaslán veřejnému žalobci při trestních odděleních těchto soudů. V Portugalsku je 5 apelačních soudů těchto měst – v Coimbra, Évora, Guimaraes, Lisabon a Porto. K přijetí eurozatykače je příslušný úřad veřejného žalobce Portugalské republiky se sídlem v Lisabonu. Portugalsko přijímá pouze eurozatykače přeložené do portugalského jazyka. Závěrečné rozhodnutí o vydání musí být při souhlasu osoby s vydáním učiněno do 10 dnů. Pokud není dán souhlas, rozhodnutí musí být přijato do 60 dnů od zatčení osoby. Tato lhůta může však být prodloužena o dalších 30 dnů.

3.22 Rumunsko

V Rumunsku je platné Rámcové rozhodnutí od 1. 1. 2007. Přijímá eurozatykače na veškeré činy bez časového omezení doby spáchání skutku, na druhou stranu přijímá pouze zatýkácké rozkazy vydané po 1. 1. 2007. Po zatčení osoby musí být do 24 hodin předána před soudce apelačního soudu k rozhodnutí o případné vazbě. Pokud dá osoba souhlas s vydáním, dojde k jejímu vydání do 10 dnů od poskytnutí souhlasu. Pokud souhlas není, k vydání dojde nejpozději do 60 dnů od zatčení. Obě lhůty je však možné prodloužit o 30 dnů. Rumunsko přijímá eurozatykače přeložené do rumunštiny, angličtiny nebo francouzštiny. K přijetí evropského zatykače je příslušný apelační soud. Pokud vydávající justiční orgán nezná místo pobytu osoby, může zaslat eurozatykač mezinárodnímu odboru kriminální policie v Rumunsku nebo na ministerstvo spravedlnosti.

3.23 Španělsko

Španělsko vykonává a přijímá eurozatykač od 1. 1. 2004. Zatčená osoba musí být předána hlavnímu vyšetřovacímu soudu Audencia Nacional buď přímo nebo cestou vyšetřovacího soudu s místní pravomocí, nejpozději však do 72 hodin od zatčení. Pokud zatčená osoba souhlasí s vydáním, je tak učiněno do 10 dnů. Pokud ne, rozhodne se o případném vydání do 60 dnů od zatčení. V Odůvodněných případech je možné lhůtu prodloužit o dalších 30 dnů. V případě rozhodování mezi přijetím eurozatykače a klasickou extradiční žádostí, je příslušný k rozhodnutí Mezinárodní

trestní soud. Evropské zatykače musí být doručeny ve španělštině. K výkonu eurozatykače jsou příslušny Hlavní vyšetřovací soudy při Audencii National.

3.24 Slovensko

Na Slovensku nabylo účinnosti přijetí Rámcového rozhodnutí dne 1. 8. 2004. Slovensko však má odlišné dohody ve vztahu k těmto státům:

Francie – vydávání pro skutky před 1. 11. 1993

Rakousko, Itálie, Lucembursko a Slovinsko – vydávání pro skutky spáchané pře 7. 8. 2002

Česká republika – vydávání pro skutky spáchané před 1. 11. 2004.

Eurozatykač je na Slovensku přijímán ve slovenštině. Na základě vzájemnosti je však možné zasílat vzájemně eurozatykače v originálu bez překladu s Polskem, Rakouskem a Českou republikou. K vydání evropského zatýkacího rozkazu je příslušný okresní, krajský, vojenský nebo Speciální soud. K přijetí evropského zatykače je příslušný úřad krajského prokurátora nebo je možné jej zaslat prostřednictvím Interpolu. O vazbě je nutno rozhodnout do 48 hodin od zatčení. O osobě je rozhodnuto do 18 dní, pokud do té doby není doručen zatýkací rozkaz, je propuštěna. Při souhlasu s vydáním je osoba vydána ve lhůtě do 10 dnů.

3.25 Slovinsko

Ve Slovinsku vstoupilo v platnost Rámcové rozhodnutí dne 1. 5. 2004. Ve Slovinsku jsou k vydání i výkonu eurozatykače příslušné okresní soudy, kterých je 11. Hlavním pomocným orgánem je ministerstvo spravedlnosti. Pokud je stát zapojen do Schengenského informačního systému, musí dojít k doručení eurozatykače do 20 dnů, jinak je osoba propuštěna. V ostatních případech ihned, jak je to možné.

3.26 Švédsko

Ve Švédsku nabylo účinnosti Rámcové rozhodnutí dne 1. 1. 2004. Švédsko přijímá eurozatykače vydané od 1. 1. 2004. Pokud je vyžadovaná osoba zatčena, je postavena před příslušného veřejného žalobce podle místa zatčení a ten po rozhovoru s ní rozhodne o případném dalším zadržení. Následně musí být osoba nejpozději do 12:00 hod. třetího dne zadržení dodána před okresní soud, který rozhodne o případné vazbě. Souhlas, který byl dán, může být vzat zpět pokud ještě nedošlo k rozhodnutí soudu o vydání. Švédský soud rozhodne ve lhůtě do 30 dnů od zatčení o vydání, pokud osoba s vydáním souhlasí, dojde k vydání do 10 dnů. K výkonu eurozatykače je příslušný veřejný žalobce a běžné soudy. Švédsko přijímá evropské zatykače ve švédštině, norštině, dánštině nebo angličtině.

3.27 Velká Británie

Velká Británie přijala Rámcové rozhodnutí dnem 1. 1. 2004. Pro vydání eurozatykače je justičním orgánem:

- pro Anglii a Wales okresní soud, smírčí soudce nebo soudce s výkonnou pravomocí u Královského soudního dvora.
- pro Skotsko šerif
- pro Severní Irsko smírčí soudce, soudce podle místa zatčení nebo soudce Královského soudního dvora.

Výkonnou pravomoc v souvislosti s evropským zatykačem mají tyto úřady:

- pro Anglii a Wales okresní soudce
- pro Skotsko šerif správních oblastí Lothian nebo Bordur
- pro Severní Irsko soudce daného hrabství nebo daného místa.

K pomoci je určen Národní úřad kriminální výzvědné služby pro spojené království, pro Skotsko Skotský královský úřad.

Velká Británie přijímá a vydává evropský zatykač od 27. 7. 2004 ve vztahu k těmto zemím – Rakousko, Kypr, Francie, Maďarsko, Lotyšsko, Litva, Lucembursko, Malta, Nizozemí, Polsko a Slovinsko.

Velká Británie přijímá a vydává evropský zatykač od 1. 3. 2005 ve vztahu k těmto zemím – Česká republika, Estonsko, Německo, Řecko a Slovensko.

Velká Británie přijímá a vydává eurozatykač od 28. 7. 2005 ve vztahu k Itálii.

Od 1. 4. 2006 je pomocným orgánem Jednotka pro uprchlíky při Úřadu pro vyšetřování závažné organizované kriminality v Londýně.

Zatčená osoba musí být postavena před soudce ihned, jak je to možné, nejpozději do 48 hodin od zatčení. Hlavní líčení musí být nařízeno do 21 dnů od zatčení osoby. Pokud soudce rozhodne o vydání a nejsou proti rozhodnutí žádné námitky, musí být osoba vydána do 10 dnů. Všechny žádosti musí být v angličtině.¹⁷⁾

---

¹⁷⁾ Informace ke všem zemím dostupné z : <http://www.ejn-crimjust.europa.eu>

Závěr

Evropská unie si dala za cíl stát se prostorem svobody, bezpečnosti a práva. Proto se také snažila změnit systém vydávání systémem, který by byl efektivnější. Za tímto účelem vznikl institut *evropského zatýkacího rozkazu*, který umožnil přímý styk justičních orgánů a urychlil tak předávání vyžadovaných osob. Přímým stykem jednotlivých justičních orgánů je tak odstraněna zbytečná administrativní fáze, která v případě extradice zásadně prodlužovala lhůty pro vydávání osob.

Rozhodnutím o vydání evropského zatýkacího rozkazu však není dotčeno právo na postup podle klasického extradičního řízení. Je pouze na jednotlivých členských státech, jaký postup zvolí. Proto i v jednotlivých implementačních dohodách členských států nalezneme odkaz na případ, kdy může dojít k souběhu evropského zatýkacího rozkazu a žádosti o vydání. V tomto případě záleží pouze na konkrétních příslušných justičních orgánech, kterému nástroji dají přednost.

Česká republika vstoupila do Evropské unie dne 1. 5. 2004. V souvislosti s přijetím bylo nutné přijmout celou řadu směrnic a rozhodnutí pro řádné fungování ve vztahu k Evropské unii.

Jedním z předpisů bylo také Rámcové rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu a předávání mezi členskými státy Evropské unie. Česká republika přijala toto Rámcové rozhodnutí s účinností od 1. 11. 2004. Přijetím došlo k usnadnění předávání občanů v rámci Evropské unie, a to jak ve směru z České republiky, tak i do ní.

Justiční orgány v ČR, reprezentované zejména krajskými státními zastupitelstvy, krajskými soudy a v neposlední řadě i mezinárodním odborem Nejvyššího státního zastupitelství, tak mají v rukou nástroj, který zásadně mění zažité a zastaralé postupy.

Bude jenom na jednotlivých justičních orgánech, jakým způsobem přijmou evropský zatýkací rozkaz a budou schopni jej aplikovat na jednotlivé případy.

Důležité také bude, jak se postaví Evropská unie ke skutečnosti existence jiného zatýkacího rozkazu, a to nordického, který již funguje v severských státech Evropy a jistě má co nabídnout. Jeho systém by mohl být velkou inspirací pro Evropskou unii a mohl by posunout evropský zatýkací rozkaz velkými kroky dopředu.

Podle mého názoru by měla Evropská unie pracovat neustále na vylepšování evropského zatýkacího rozkazu, jelikož stejně jako trestné činy, jejich pachatelé,

nástroje, které k páchání trestných činů používají a jakými způsoby výsledku dosahují, musí být v souladu i nástroje, které mají v rukou justiční orgány. K vylepšení evropského zatýkacího rozkazu tak může přispět i Česká republika, která je členem Evropské unie, zejména vytvářením podmínek a návrhů na zkvalitnění jednotlivých právních norem, které již byly uvedeny v život.

Conclusion

The European Union gave itself a scope to be an area of freedom, safety and law. That is why the European Union tried to change the system of extradition to the other one, which would be more effective. That was the purpose of creation the European Arrest Warrant institute, which made possible direct communication between judicial authorities and made surrender of arrested persons more quicklier. Direct communication of the judicial authorities abstracted unnecessary administrative phase, which in the case of extradition rapidly extended a time for surrendering people.

The decision about emitting the European Arrest Warrant does not abolish a privilege to approach traditional extradition act. It is only up to particular member states to select their own procedure. That is why we can find in implementation agreements of the member states the case when they have to deal both – the European Arrest Warrant and the Extradition Act. In this case, it is only decision of the competent judicial authority, what is better for him.

The Czech Republic entered the European Union on 1 May 2004. According to the acceptance it was really necessary to pass a lot of directions and decisions to be a good partner for the European Union.

One of this directives was also the Framework Decision on the European arrest warrant and surrender among the Member states of the European Union. The Czech Republic have accepted this framework decision and it entered into force on 1 November 2004. According to this decision it is more simpler to surrender nationals in the frame of the European Union in the direction from and also to the Czech Republic.

Judicial authorities in the Czech Republic represented by the Regional Prosecutor's Offices, Regional Courts and International Unit of the Supreme Prosecutor's Office, have now in their hands an instrument, which changes experienced and archaic in principle.

It will be only up to the judicial authorities, how they accept the European Arrest Warrant and will be able to apply it to particular cases.

It will be also important, how will the European Union put forward to existence of another arrest warrant – the Nordic one – which is operating in the Northern European States and really has much to offer. Its system could be a big inspiration for the European Union a could shift the European Arrest Warrant by big steps ahead.

In my opinion, the European Union should continuously work on improving the European Arrest Warrant, because criminal acts, their offenders, instruments, which they use to commit them and how they reach the result, must be in accord to instruments, which have the judicial authorities in their hands.

Also the Czech republic can contribute to improve the European Arrest Warrant by creating conditions and projects for improving the quality of particular juristic acts, which have been already entered into force.

Seznam použité literatury

Fenyk, J., Kloučková, S. *Mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech*. Praha : Linde, 2. aktualizované a doplněné vydání, 2005

Polák, P. *Úprava mezinárodní pomoci v trestních věcech v rámci Evropské unie s přihlédnutím k ochraně jejích finančních zájmů*. Masarykova univerzita v Brně, 1. vydání, 2003

Pikna, B. *Vnitřní bezpečnost a veřejný pořádek v evropském právu (oblast policejní a justiční spolupráce)*. Praha : Linde, 2003

Delmas-Marty, M., Vervaele, J.A.E. *Corpus Juris 2000*. Brno : nakladatelství Sypták, 2001, překlad Fenyk, J., Kloučková, S.

Šámal, P. a kolektiv. *Trestní řád komentář – díl II*. Praha : Beckova edice komentované zákony, 5. doplněné a přepracované vydání, 2005

Jiné zdroje

Rámcové rozhodnutí Rady Evropské unie o evropském zatýkacím rozkazu a předávání mezi členskými státy Evropské unie, č. 2002/584/SVV.. Úřední věstník L 190, 18/07/2002

Zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 253/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Zákon č. 170/2007 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti se vstupem České republiky do Schengenského prostoru

Nález Ústavního soudu Pl. ÚS 66/04

Internetové stránky:

www.mvcr.cz

www.wikipedia.org

www.eurowarrant.net

www.eu.ihned.cz

www.ejn-crimjust.eu.int

www.okokrim.no

www.ub.uio.no